

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Kubiczak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 11 lipca 2013 r. w Sieradzu

odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 12.12.2012 r. Nr (...)

w sprawie A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przelicza podstawę wymiaru emerytury A. T. ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 65, 97 %.

Sygn. akt IVU 59/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.12.2012r. (Nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił A. T. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru z okresu zatrudnienia w (...) Fabrykach (...), na podstawie kopii angaży z zatrudnienia okresie od 10.10.1972 – 31.05.1974.

W odwołaniu z dnia 08.01.2013r., w/w wnosił o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzeń określonych stawką godzinową i normatywnego czasu pracy.

W odpowiedzi organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. T., urodzony (...), w okresie od 10.10.1972 – 31.05.1974, w/w był zatrudniony w (...) Ośrodku (...) w Ł. W okresie od 01.07.1973 n- 31.05.1974, w/w otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 11,50zł./godz., od 13.06.1978 - 30.06.1979 – 16,50zł./godz.

Od 01.08.1989 – 31.08.1990, A. T. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. Zakład Nr (...) w Ł. i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości – 1.700zł./godz. (***świadcstwo pracy k. 8/I akt ZUS, potwierdzenie zawarcia umowy o pracę k. 23, zaświadczenie kwalifikacyjne k. 24, angaże k. 25 – 28, świadcstwo pracy k. 29/II akt ZUS***).

Decyzją z dnia 09.05.2012r., organ rentowy przyznał A. T.prawo do emerytury od (...), tj. od osiągnięcia wieku. Do ustalenia PW przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. 1969 – 1976, 1979 – 1984, 1987 – 1988, 1991 – 1992, 1995 – 1996; WWPW wyniósł 49,15% (**decyzja k. 14/II akt ZUS**).

W dniu 13.08.2012r., odwołujący złożył w ZUS wniosek o przeliczenie PW na podstawie załączonych dokumentów płacowych (**wniosek z załącznikami k. 20 – 31/II akt ZUS**).

Decyzja z dnia 10.09.2012r., organ rentowy przeliczył A. T.emeryturę od dnia 01.08.2012r. Do ustalenia PW przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1969 – 1976, 1979 – 1984, 1987 – 1988, 1991 – 1992, 1995 – 1996; za okresy zatrudnienia od 24.10.1968 – 31.12.1969, 10.10.1972 – 31.05.1974, 04.06.1974 – 02.03.1977, 01.03.1978 – 31.05.1978, 13.06.1978 – 30.06.1979, 21.05.1980 – 31.12.1980, 01.04.1985 – 10.06.1985, 04.11.1988 – 15.04.1989, 04.05.1989 – 31.08.1989, 01.08.1989 – 31.08.1990, przyjęto minimalne wynagrodzenie w j.g.u.; WWPW wyniósł 61,36% (**decyzja k. 41/II akt ZUS**).

W toku postępowania sądowego organ rentowy zobowiązano do hipotetycznego obliczenia PW świadczenia wnioskodawcy z uwzględnieniem stawek osobistego zaszeregowania w wysokości: 01.07.1973 – 31.05.1974 – 11,50zł./godz., 13.06.1978 – 30.06.1979 – 16,50zł./godz., 01.08.1989 – 31.08.1990 – 1.700zł./godz. (**k. 5 akt sprawy**).

Wykonując powyższe ZUS wskazał, że WWPW wyniósł 65,97%, a wysokość emerytury ustalona w oparciu o ten wskaźnik - 1.345,11zł. (**pismo procesowe k. 8 akt sprawy**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie A. T.jest zasadne.

W myśl art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 11.12.1998r. (Dz. U. z 2004r., Nr 39, poz. 353 ze zm.) o emeryturach i rentach z FUS na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 kpc), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniony wszelkimi środkami dowodowymi. Nie obowiązują wówczas ograniczenia wynikające z § 20 cyt. wyżej rozporządzenia (por. wyrok SN z dnia 14.06.2006r., I UK 115/2006, OSNP 2007/17-18/257). W ocenie Sądu Okręgowego przedłożone przez ubezpieczonego dowody z w postaci angaży stanowią miarodajny środek dowodowy, dając tym samym podstawę do ustalenia wysokości podstawy wymiaru emerytury.

Organ rentowy za okres zatrudnienia wnioskodawcy w: (...) Fabryce (...) w Ł. od 10.10.1972 – 31.05.1974 oraz Przedsiębiorstwie (...) od 01.08.1989 – 31.08.1990, przyjął najniższe wynagrodzenie minimalne. W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy tego sposobu obliczenia nie podzielił, uznając że angaże przedstawione przez

odwołującego jako ważny dowód w sprawie pozwoliły na ich zastosowanie do obliczenia PW świadczenia. Obliczenia te wskazują, że najkorzystniejszym dla wnioskodawcy jest uwzględnienie w podstawie wymiaru świadczenia dochodów z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia, w tym wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w Ł. od 10.10.1972 – 31.05.1974 oraz Przedsiębiorstwie (...) od 01.08.1989 – 31.08.1990, wg. angażu i stawką godzinową wg. normatywnego czasu pracy i ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 65,97%. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska ZUS że kwota 1700zł. /godz. wynikająca ze świadectwa pracy dot. zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 01.08.1989 – 31.08.1990r. została wskazana jako liczona wg. zasad dla ustalania ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, bowiem ten zapis dotyczy premii.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc. zmienił zaskarżoną decyzję i przeliczył podstawę wymiaru emerytury A. T., ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 65,97%.